

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13044/2023
08.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији су заједнички пуномоћници Александар Радивојевић, адвокат из ... и Ђорђе Стефановић, адвокат из ..., против тужених Компанија „Дунав осигурање“ АДО Београд и ДДОР „Нови Сад“ АДО – Филијала Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4199/22 од 01.02.2023. године, у седници одржаној 08.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4199/22 од 01.02.2023. године у преиначујућем делу из става другог изреке у делу којим је одбијен тужбени захтев овог тужиоца да се обавезе тужени Компанија „Дунав осигурање“ АДО Београд да му накнади нематеријалну штету за претрпљене физичке болове и страх у износима од по 17.500,00 динара.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 36629/21 од 09.03.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА и обавезани су тужени да му солидарно исплате на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и за претрпљени страх износе од по 30.942,00 динара, све са законском затезном каматом од 09.03.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА и обавезан тужени ДДОР „Нови Сад“ АДО – Филијала Београд да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти брата исплати износ од 240.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.03.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље ББ и обавезан тужени ДДОР „Нови Сад“ АДО – Филијала Београд да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти сина исплати износ од 320.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.03.2022. године до исплате. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени

захтев тужиоца ВВ и обавезан тужени ДДОР „Нови Сад“ АДО – Филијала Београд да му на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због смрти сина исплати износ од 320.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.03.2022. године до исплате и на име накнаде материјалне штете због уништеног возила износ од 164.914,37 динара са законском затезном каматом од 21.05.2018. године до исплате. Ставом петим изреке, одбијени су тужбени захтеви тужилаца у делу да се тужени ДДОР „Нови Сад“ АДО – Филијала Београд обавезе да им поред досуђених износа на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти брата и сина исплати још: тужиоцу АА 560.000,00 динара, тужиљи ББ још 680.000,00 динара и тужиоцу ВВ још 680.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 09.03.2022. године до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ВВ у делу да се обавезе тужени ДДОР „Нови Сад“ АДО – Филијала Београд да му на име накнаде материјалне штете за уништено возило исплати још износ од 260.300,27 динара са законском затезном каматом од 26.08.2016. године до исплате, као и да му на досуђени износ накнаде материјалне штете од 164.914,37 динара исплати законску затезну камату почев од 26.08.2016. године до 21.05.2018. године. Ставом седмим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА у делу за исплату законске затезне камате на досуђене износе накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх у износима од по 30.942,00 динара за период од 21.08.2009. године до 09.03.2022. године. Ставом осмим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца у делу да се тужени Компанија „Дунав осигурање“ АДО Београд обавезе да им солидарно са туженим ДДОР „Нови Сад“ АДО – Филијала Београд исплати на име накнаде нематеријалне штете и то: тужиоцу АА износ од 800.000,00 динара због смрти брата, а тужиљи ББ и тужиоцу ВВ износе од по 1.000.000,00 динара на име нематеријалне штете због смрти сина. Ставом деветим изреке, обавезан је тужени ДДОР „Нови Сад“ АДО Београд да тужиоцима солидарно накнади парничне трошкове у износу од 597.500,00 динара, док је одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова у односу на туженог Компанију „Дунав осигурање“ АДО.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4199/22 од 01.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и туженог ДДОР „Нови Сад“ АДО – Филијала Београд и потврђена је првостепена пресуда у ставу другом, ставу трећем, делу става четвртог изреке којим је обавезан овај тужени да тужиоцу ВВ исплати нематеријалну штету за претрпљене душевне болове због смрти сина у износу од 320.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.03.2022. године до исплате и материјалну штету у износу од 164.914,37 динара, као и у ставу петом и деветом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА да се обавезу тужени да му солидарно исплате на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и за претрпљени страх износе од по 30.942,00 динара са законском затезном каматом од 09.03.2022. године до исплате, као и у преосталом делу става четвртог изреке који се односи на исплату затезне камате на материјалну штету тако што је обавезан тужени ДДОР „Нови Сад“ АДО – Филијала Београд да тужиоцу ВВ исплати законску затезну камату на износ од 164.914,37 динара почев од 09.03.2022. године до исплате, док је одбијен као неоснован тужбени захтев у делу у којем је тражена законска затезна камата на наведени износ за период од 21.05.2018. године до 08.03.2022. године. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужилаца и туженог ДДОР „Нови Сад“ АДО – Филијала Београд за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у преиначујућем делу из става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца АА за накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх и то према туженој Компанији „Дунав осигурање“ АДО, овај тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући правноснажну другостепену пресуду у побијаном преиначујућем делу на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23, у даљем тексту: ЗПП), који се у овом парничном поступку примењује на основу одредбе члана 506. став 2. истог Закона, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца АА неоснована.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању (релевантном за одлучивање о тужбеном захтеву тужиоца АА за накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх), дана 01.05.2007. године око 17.15 часова догодила се саобраћајна незгода, након које је услед задобијених повреда преминуо ГГ (брат и син тужилаца), који је критичном приликом управљао моторним возилом марке „...“. Његов брат, овде тужилац АА био је сапутник у возилу на задњем седишту и критичном приликом је задобио лаке телесне повреде због којих је трпео физичке болове и страх одређеног интензитета и дужине трајања, утврђене у првостепеној пресуди на основу налаза лекара цензора тужене Компаније „Дунав осигурање“ АДО Београд која је била осигуравач моторног возила „...“, док је тужени ДДОР „Нови Сад“ АДО био осигуравач другог возила које је учествовало у предметној саобраћајној незгоди. Утврђено је да су за настанак незгоде крива оба возача јер су начинили пропусте у саобраћају који су довели до незгоде, при чему је допринос сада покојног ГГ био 60%, а возача другог возила 40 %. Делимичним вансудским поравнањем од 21.08.2009. године, закљученим између тужиоца АА (који је у његово има потписао адвокат Ђорђе Стефановић) и тужене Компаније „Дунав осигурање“ АДО Београд, утврђена је висина правичне новчане накнаде за физичке болове и страх које је трпео услед задобијених лаких телесних повреда у предметној саобраћајној незгоди у износима од по 70.000,00 динара (укупно 140.000,00 динара), али му је за тражене видове штете исплаћена новчана накнада од по 52.500,00 динара (укупно 105.000,00 динара) због његовог доприноса настанку штете од 25% што на утврђени износ накнаде за оба вида штете представља износ од укупно 35.000,00 динара. Допринос се огледа у томе што је пристао на вожњу са лицем које није било потпуно способно за управљање возилом. У тачки 3. овог поравнања констатовано је да се странке нису споразумеле у погледу доприноса оштећеног и права оштећеног на накнаду за душевне болове због смрти брата.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца АА и обавезао тужене као осигураваче возила да му као трећем лицу солидарно накнаде нематеријалну штету за претрпљене физичке болове и страх, применом чланова 940. и 941. Закона о облигационим односима и чланова 83. и 85. став 1. Закона о осигурању имовине и лица. Одлучујући о висини правичне новчане накнаде по овим видовима нематеријалне штете, првостепени суд је

применом чланова 200. став 1. Закона о облигационим односима нашао да она на дан вансудске исплате (21.08.2009. године) износи по 80.000,00 динара, а на дан пресуђења износи по 90.000,00 динара. Како је тужилац АА у вансудском поступку са исплатама од по 52.500,00 динара обештећен за 65,62 %, овај суд му је досудио преосталих 34,38% од утврђене правичне новчане накнаде на дан исплате, што износи по 30.942,00 динара за тражене видове нематеријалне штете, са припадајућом затезном каматом од дана пресуђења према члану 277. став 1. истог закона.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио захтев тужиоца АА за накнаду нематеријалне штете због претрпљених физичких болова и страха у односу на оба тужена са становиштем да је тужилац у целости новчано обештећен исплатама у вансудском поступку у износима од по 52.500,00 динара за тражене видове штете јер не постоји лекарско уверење о претрпљеним повредама овог тужиоца већ само извештај лекара цензора тужене Компаније „Дунав осигурање“ на основу којег је тужиоцу извршио исплату правичне новчане накнаде умањена за његов допринос свом повређивању.

По оцени Врховног суда, становиште другостепеног суда засновано је на правилној примени материјалног права.

Наиме, у конкретном случају тужилац АА и тужена Компанија „Дунав осигурање“ АДО Београд су закључили вансудско поравнање 21.08.2009. године којим су се споразумели да правична новчана накнада за претрпљене физичке болове и страх овог тужиоца као оштећеног износи по 70.000,00 динара за сваки од ових видова претрпљене нематеријалне штете и да ће се ови износи умањити за 25% за колико је истим споразумом осигуравач нашао да постоји допринос тужиоца. Ово вансудско поравнање тужилац АА није оспоравао у одговарајућем парничном поступку, а према подацима из списка потписао га је за тужиоца АА његов тадашњи заступник из реда адвоката, који га је заступао и у овом поступку.

Тужилац АА ревизијом оспорава одлуку другостепеног суда о одбијању тужбеног захтева у односу на тужену Компанију „Дунав осигурање“ АДО Београд и то само за одбијајући износ од укупно 35.000,00 динара (односно по 17.500,00 за тражена два вида нематеријалне штете – физичке болове и страх), јер сматра да му је овај тужени за оспорени износ неосновано умањио правичну новчану накнаду по основу његовог доприноса у повређивању. Међутим, тужилац је тиме што је његов заступник из реда адвоката потписао наведено вансудско поравнање у којем је утврђен његов допринос од 25% и сразмерно томе му умањена исплата накнаде за претрпљена два вида штете (физички болови и страх) пристао на исплату утврђених новчаних износа за ове видове штете. При томе, ово вансудско поравнање тужилац није оспоравао у парничном поступку.

Следом тога су без утицаја ревизијски наводи тужиоца АА да су нижестепени судови пропустили да у овом парничном поступку утврде и оцене да ли је он допринео свом повређивању у наведеном штетном догађају и да оцене став три вансудског поравнања, који се по налажењу овог суда односи на трећи вид претрпљене нематеријалне штете (душевне болове због смрти брата).

Из свих изложених разлога, Врховни суд је применом члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић